

Letter of Jean

*U svijetu gdje postoji toliko patnje,
želim živjeti svaki dan,
da, baš svaki dan,
u zahvalnosti,
dajući hvalu Bogu, jer život je tako lijep.*

*Volim gledati cvijeće kako izvire iz zemlje,
visibabe,
jaglace,
ljubičice,
i najmanje tratinčice,
tako su lijepe, i tako ponizne.*

*To nije veliko ili elegantno cvijeće poput ruža, oni
su tako maleni, tako svježi,
šareni i blizu zemlji; oni su poput
osmjeha iz zemlje.
Ne znam tko ih je zasadio, možda
su sletjeli na ovu zemlju,
doneseni ovdje vjetrom,
dahom života.*

*Volim gledati ptice,
vrapce,
ponekad golubove
malene golubice,
i uskoro lastavice.
One se kreću tako slobodno od stabla do stabla,
od grane do grane,
tako prelijepo!*

*Mjesec, nekih večeri ga vidimo tako jasno,
kako sjaji dolje na nas s takvom blagošću,
i nježnošću.*

*Sa suosjećanjem također,
kad gleda na mržnju
i ratove ovog svijeta.
A ipak, stvarnost je tako lijepa.
Da, mi smo pozvani voljeti stvarnost i ne bježati od nje.*

Etty Hillesum kaže «najveća prepreka je

uvijek prikaz, a ne stvarnost. Sa stvarnošću se možemo nositi, čak i sa svom njezinom patnjom i dići je na

naša ramena. Ali prikaz patnje – koji nije patnja, jer patnja sama po sebi je vrlo plodna i može napraviti sam život vrlo dragocjenim – moramo nadići. U nadilaženju ovih prikaza oslobađamo pravi život u nama, sa svim njegovim snagama, i postajemo sposobni upravljati patnjom u našem vlastitom životu kao i u životu čovječanstva.»

Uveljači, ovdje u Trosly-u, susreo sam se s

Upravom i vodstvom Vjere i svjetla. Bilo je divno biti s njima, slušati ih, i kroz svakog člana susresti svaku od malih zajednica Vjere i svjetla širom svijeta, a posebno one zajednice koje su same i u teškoćama.

Sretan sam što sam u Trosly-u, da slušam svaku osobu koja me dođe susresti.

Jer svatko od njih je prisustvo Boga, dar kojeg želim učiniti dobrodošlim i za kojeg zahvaljujem. Volim uzimati obroke u svojem domu, Val Fleuri; biti tamo sa svakim je velika radost za mene, jer svaka osoba je tako lijepa.

Papa Franjo! Susreo sam ga! Da, ja sam ga susreo!

Proveo sam poprilično vrijeme sam s njime u njegovom uredu.

On je prekrasan, on je tih, on je nježan i on je radostan. Pogledali smo se u oči, moje ruke u njegovima. Ne znam o čemu smo razgovarali, ali nije niti važno, jer smo susreli jedan drugoga. On je tako ponizan da je Bog prisutan kroz njega. To je ono što je bitno, susresti, zadržati se u međusobnoj prisutnosti, i zahvaliti zajedno za Božju prisutnost u nama.

Od vremena do vremena napustim svoju pustinju Trosly...

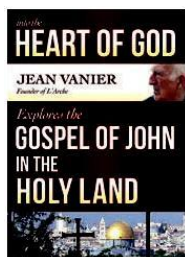
Govorio sam svim francuskim biskupima, okupljenima u Lourdesu. Želio sam im prvo zahvaliti, budući da svaki od njih nosi mnogo, s toliko vjere i hrabrosti. Oni su znak Isusove prisutnosti. Dijelio sam s njima ono što sam otkrio godinu po godinu, u zadnjih 50 godina Arke te Vjere i svjetla; kako sam se postupno mijenjao kroz svoj život s ranjivim osobama.

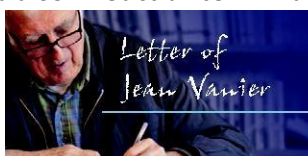
Iza mog života, iza svega što sam učinio i svega što nisam učinio, iza svega što je nevidljivo i svega što je vidljivo u stvaranju, iza svega toga – cvijeća, ptica, mjeseca i zemlje – postoji Bog tako ponizan, tako lijep, i tako skriven da neki misle da da On uopće ne postoji. Oni ne mogu osjetiti Njegovu prisutnost, u životu i evoluciji života, u evoluciji čovječanstva, u slabima i u slabosti. Samo se u umirivanju sebe u tišinu može otkriti njegova prisutnost, jer Bog govori u tišini. Njegova riječ je tako životvorna, da moraš biti u tišini da bi je čuo.

Sad smo u tjednu Uskrsa, prijelazu, trenutku preobrazbe; iz patnje i gubitka izvire novi život, uskrsnuće, ponovno rođenje, naša nada. Zahvaljujem Isusu koji me uči voljeti svaku osobu, bilo koje religije, vjere ili vizije života.

U mojoj maloj pustinji ovdje u Trosly-u nosim u svojem srcu sve naše zajednice Arke te Vjere i svjetla. Osjećam se u zajedništvu sa svakim budući da slavimo 50-tu godišnjicu Arke ove godine. Ovaj veliki brod plovi na vodama, tako dobro vođen dahom Duha, preko i kroz Patricka i Eileen kao i sve druge koji žive na ovom velikom brodu. Zajedno idemo prema dalekom horizontu mira gdje svaka osoba, jaka i slaba, s rukom u ruci slavi život.

PS: Odlične vijesti!
Engleske verzije DVD-ova Jeana Vaniera u Svetoj Zemlji, govoreći o Ivanovom Evanđelju, sada su dostupne, i nazvane «U srce Božje». Ove lijepe video snimke su prevedene s francuskog. Sada se mogu kupiti preko Franciscan Media USA web stranice ili Amazona.

Povremeno se osjećam umorno, u svojim nogama ili glavi, sve teže i teže nalazim riječ koju tražim. Pa ipak ovdje sam sretan, i odmaram se u tišini gdje smo u zajedništvu jedni s drugima. Osjećam se jako loše suočen sa strašnim ratom, u Siriji, a posebno zbog smrti Oca Fransa koji je nadahnuo Arku u Damasku i bio ubijen u svojem domu u Homsu. A tu su onda i produbljivanje krize u Ukrajini, zidovi koji razdvajaju ljude u Svetoj zemlji, i zidovi oko naših srca.

Otac Frans Van der Lugt

Zajednica Arka Al-Safina
Dan posta i molitve za mir u Siriji

Bog je žedan jedinstva, on čezne da ujedini svu djecu Božju koja su raspršena. On čezne da sruši zidove koji nas razdvajaju jedne od drugih, tako da život može izići van. Bog plače pred podjelom. Bog želi da slavimo jedinstvo, i da radimo ponizno i siromašno za jedinstvo. Ovaj Bog je tako skriven iza sve te buke i stresa naših društava. On je tamo, On čeka, On čeka na susret, On čeka na mene, On čeka na svakog od nas. Molimo zajedno za naš svijet u boli.

Uz moje Uskršnje blagoslove,

Jean